

OM AT FORTÆLLE BØRN EVENTYR

Læger og Psykologer have ved gode Raad bragt fornuftige Børnevenner og Forældre til at afskaffe flere skadelige Maader at more Børn paa. Men een Uskik af dette Slags, som i den senere Tid ej er ualmindelig, har, saa vidt vides, ej endnu været paataalt. Man [plejer] nemlig at fornøje Børn ved at fortælle dem en hel Mængde Ammestuehistorier, som man nu kan komme let til, da der endogsaa paa Dansk gives flere Samlinger af dem. Desuden høre jo de Mænd og Kvinder, som især gøre sig skyldige i dette Misgreb, for det meste til de Klasser af Samfundet, hvori Færdighed i at læse Tysk og flere fremmede Sprog er temmelig almindelig. Vi tænke herved slet ikke paa de Spøgelseshistorier, som man tit har talt imod, fordi de siges at fylde Børn med Overtro og gøre dem ængstelige for at opholde sig alene paa mørke Steder. Overtroisk bliver den nu opvoksende Slægt vist ikke let, og i ethvert Tilfælde gives der jo Eventyr nok, som ikke høre til dette Slags. Men et andet Spørgsmaal er det, om det er gavnligt for Børn, at de føres ind i en rigt udstafferet Fantasi-